

[Arbejds- og Socialministeren.]

Der gives endelig Regler om Beretning fra Beskæftigelsesudvalgene til Anvisningskontorerne og fra Kontorerne til Direktoratet, om Anke til Ministeriet af Arbejdsdirektørens Beslutninger samt om Bødestraf for Arbejdsgiveres Forsømmelighed.

Herom samt i øvrigt om Enkeltheder kan jeg henvise til Forslaget og Bemærkningerne dertil samt til den af Embedsmandsudvalget afgivne udførlige Betænkning.

Forslaget indeholder endvidere en Række mindre Ændringer i Arbejdsløshedsloven, som jeg kort skal redegøre for.

Det foreslaas saaledes under Hensyn til den stedfundne Prisstigning og Stigningen i Ejendommenes Skyldværdi at forhøje Formuegrænserne i Lovens § 9, Stk. 3, for Adgang til nydende Medlemsskab i de anerkendte Arbejdsløshedskasser, hvilke Grænser senest er reguleret i 1937. Grænserne foreslaas forhøjet fra 8 000 Kr. til 10 000 Kr. for Ikke-Forsørgere og fra 12 000 Kr. til 15 000 Kr. for Forsørgere. I Stedet for som hidtil at lade Grænsen være afhængig af, om vedkommende Medlem er ugift eller gift, anvender man Kriteriet Ikke-Forsørger — Forsørger, det samme Kriterium, der anvendes ved Fastsættelsen af Understøttelsessatsernes Størrelse i Henhold til Lovens § 15. Der er i Loven Adgang for Arbejds- og Socialministeren til efter Indstilling fra vedkommende Kasse og Arbejdsdirektoratet inden for visse Grænser at dispensere i Tilfælde, hvor Formuen helt eller delvis bestaar i fast Ejendom, eller hvor den paagældende ikke har fri Raadighed over Formuen. I disse Tilfælde foreslaas Grænsen sat til 15 000 Kr. for Ikke-Forsørgere mod hidtil 12 000 Kr. for ugifte, og til 22 500 Kr. for Forsørgere mod hidtil 18 000 Kr. for gifte.

Det foreslaas derhos at lade Arbejds- og Socialministeriets Arbejdsudvalg bortfalde ved Ophævelse af Lovens § 31, Stk. 3 og 4. Dette Udvalg, der bestaar af 15 Medlemmer, havde ifølge Arbejdsløshedsloven væsentligst til Opgave at godkende Nødhjælpsarbejder iværksat i Henhold til Bestemmelserne herom i Arbejdsløshedslovens § 31. Efter at disse Bestemmelser er ophævet ved Beskæftigelsesloven af 30. Marts 1946, har Udvalget kun en meget begrænset Opgave tilbage. Det bestemmes nemlig i § 17, Stk. 1, Nr. 1, at de nærmere Regler om, hvorvidt en Arbejdsløshedskasse kan holdes aaben under Strejke eller Lockout, fastsættes for 3 Aar ad Gangen af Arbejds-

Socialministeren efter Forhandling med Arbejds- og Socialministeriets Arbejdsudvalg. Det synes herefter mindre rimeligt at opretholde dette store Udvalg alene til at varetage denne Opgave, og der stilles derfor, som nævnt, Forslag om at lade Udvalget bortfalde. Samtidig foreslaas det at ændre § 17, Stk. 1, Nr. 1, saaledes at de nævnte Regler om Arbejdsløshedskassernes Forhold under Strejke og Lockout fremtidigt fastsættes efter Forhandling med Arbejdsdirektoratet og de to Hovedorganisationer.

Endelig foreslaas det i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i den Betænkning, der blev afgivet af det af Folketinget i Marts Maaned d. A. ved Behandlingen af Beskæftigelsesloven nedsatte Udvalg, at ændre § 17, Stk. 2, a). Bestemmelsen foreslaas ændret saaledes, at det fremtidig i alle Tilfælde bliver den overenskomstmæssige Løn, der bliver afgørende for, om en Arbejdsvægring kan anses for berettiget i den Forstand, at der kan udbetales Understøttelse i Tilslutning til Vægringen. Hidtil har det i visse Tilfælde, hvor Parterne ikke har været bundet af Overenskomst, eller der ikke har foreligget en Overenskomst for vedkommende Landsdel, været afgørende, at Lønnen ikke har ligget under, hvad der i den paagældende Egn eller Virksomhed sædvanlig tjenes ved tilsvarende Arbejde.

I Tilslutning til mine Bemærkninger om det af Regeringen fremsatte Forslag skal jeg gøre nogle Bemærkninger om det fra kommunistisk Side forelagte Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Arbejdsløshedsloven.

Dette Forslag indeholder for det første ligesom det af Regeringen fremsatte Lovforslag Forslag om Ophævelse af Arbejdskortordningen, men sætter ikke andre Kontrolregler i Stedet for, hvad vi ikke kan gaa med til. Dernæst indeholder Forslaget Regler om Ophævelse af en Del af de øvrige ved Lov af 29. Juli 1942 indførte Ændringer i Arbejdsløshedsloven. Forslaget svarer i saa Henseende bortset fra et enkelt uvæsentligt Punkt ganske til et fra socialdemokratisk Side stillet Forslag under Behandlingen i det høje Ting af Loven af 31. Januar 1946 om Ændringer i Arbejdsløshedsloven. Dette Forslag blev dengang forkastet, og jeg vil derfor ikke mene, at der er Mulighed for at gaa nærmere ind paa det nu fra kommunistisk Side forelagte Forslag.

Med disse Ord skal jeg anbefale det af Regeringen fremsatte Forslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Jeg har dernæst den Ære for det høje